

Отже, конкурентна перевага автосервісного підприємства – це особлива характеристика ресурсного потенціалу, що забезпечує динамічну підтримку конкурентоспроможності вироблених послуг. Ресурсний потенціал охоплює відчутні та невлочимі активи організації, які сформовані як у зовнішньому середовищі – на ринку (як приклад – це може бути: імідж, місце розташування, відносини з постачальниками), так і у внутрішньому середовищі – на підприємстві (як приклад – навички працівників і оригінальні технології виробництва й збуту).

Література: 1. Моргулець О. Б. Менеджмент у сфері послуг. навч. посіб. – К.: Центр учбової літератури, 2012. – 384 с. 2. Теоретичні основи конкурентної стратегії підприємства: моногр. / за заг. ред. д-ра екон. наук, проф. Ю. Б. Іванова, д-ра екон. наук, проф. О. М. Тищенко. – Х.: ВД «ІнЖЕк», 2006. – 384 с. 3. Фатхутдинов Р. А. Конкурентоспособность: экономика, стратегия, управление / Р. А. Фатхутдинов. – М.: Инфра-М, 2000. – 312 с. 4. Шинкаренко В.Г. Управление конкуренто-способностью предприятия / В.Г. Шинкаренко, А.С. Бондаренко. – Харьков: ХНАДУ, 2003. – 186 с.

ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ ПІДПРИЄМНИЦЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В УКРАЇНІ

Авдієнко О.

*Магістр Київського національного університету
технологій та дизайну*

Науковий керівник к.е.н., доц. Н.А. Крахмальова

Підприємницька діяльність є основою економічного і соціального розвитку, вирішення соціальних проблем, подолання бідності та забезпечення необхідного рівня життя громадян. Саме тому в Україні питання створення відповідних умов для відповідального перед державою, соціально-орієнтованого, спрямованого на вирішення поточних та довгострокових завдань бізнесу завжди належали до першочергових. Така діяльність передбачає вирішення цілого комплексу складних, нерідко суперечливих проблем з урахуванням загальнодержавних та регіональних інтересів, а також мотивів діяльності різних соціальних груп населення [2].

Зважаючи на економічну кризу такі проблемні питання значно загострилися. Пошуки чинників подолання кризових явищ в економіці, передусім, спрямовані на створення більш сприятливих умов для підприємництва як запоруки розвитку України. З іншого боку, посилюються вимоги до діяльності підприємців, яка має вирішувати не тільки інтереси бізнесу, а і загальнодержавні, регіональні та соціальні питання. Загалом, в нашій державі питанням підприємницької діяльності приділяється значна увага. Проте, у порівнянні з розвинутими країнами її рівень є недостатнім та потребує суттєвого покращення.

Підприємницька діяльність в Україні потребує в межах державного регулювання створення умов для прискорення темпів його розвитку, впровадження інновацій, активізації міжнародних операцій та формування конкурентоспроможних вітчизняних підприємств. В той же час, в Україні спостерігалася відсутність належної координації діяльності усіх державних структур, спрямованої на вирішення зазначених проблемних питань [1].

Враховуючи умови фінансово-економічної кризи, в Україні відзначається значне погіршення показників розвитку бізнесу. До чинників негативного впливу на їх динаміку належать скорочення споживчого попиту, загострення проблем у банківській сфері, погіршення умов кредитування реальної економіки, обмеження державних інвестицій та фінансової підтримки бізнесу, зменшення зарубіжного

інвестування в розвиток приватного сектору та ін. З метою подолання негативного впливу державою запроваджено заходи з покращення ведення підприємницької діяльності. Проте, боротьба з кризовими явищами в економіці характеризується своєю непослідовністю. І як наслідок, погіршення загальної ситуації у нашій країні.

Доречно відмітити, за умов фінансово–економічної кризи в Україні також значно погіршилося підприємницьке середовище. Відзначаються тенденції зниження багатьох показників розвитку бізнесу. Тому, на державному рівні були прийняті заходи з державної підтримки підприємницької діяльності. Однак, важливими також є питання удосконалення правової та організаційної бази, спрямованої на створення більш сприятливих умов для функціонування підприємницького бізнесу в умовах конкурентного середовища [2].

Важливим напрямом розвитку підприємницької діяльності є забезпечення високого рівня інноваційної активності вітчизняних підприємств. Крім того, реалізація заходів, спрямованих на активізацію підприємницької діяльності з урахуванням досвіду розвинутих країн, є тією необхідною умовою для прискорення стабілізації економічного і соціального розвитку України. Наразі, важлива роль належить запровадженню заходів, спрямованих на стабілізацію внутрішнього та зовнішнього попиту на продукцію вітчизняних підприємств. Світова практика свідчить, що в економіці, яка нормально функціонує, близько 80% виготовленого товару спрямовується для задоволення потреб внутрішнього ринку. У той же час, залежність української економіки від імпорту в декілька разів вище, ніж, наприклад, у Японії [3]. виправлення цієї негативної тенденції є одним із резервів підвищення розвитку підприємницької діяльності.

Основою вирішення задач з активізації розвитку підприємницького бізнесу в Україні є формування відповідної нормативно–правової бази, з використанням якої здійснюватиметься проведення державної регуляторної політики.

Література: Виноградська А. М. Комерційне підприємництво: сучасний стан, стратегії розвитку : моногр. / А. М. Виноградська. – К. : Центр навч. л–ри. – 808 с. 2. Грищенко І. М. Підприємницький бізнес : підруч. для студ. вищих навч. закл. / І. М. Грищенко. – К. : Грамота, 2016. – 520 с. 3. <http://me.gov.ua/?lang=uk-UA> (Мінекономрозвитку України).

ПРОЦЕСНИЙ ПІДХІД ДО ІННОВАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ КЛАСТЕРНОГО ПІДПРИЄМНИЦТВА

Гуліна О.

*Магістр Київського національного університету
технологій та дизайну*

Науковий керівник д.е.н., проф. В.Г. Щербак

У процесі підвищення конкурентоспроможності підприємства важливо оцінювати дієвість вжитих управлінських заходів. Це надає змогу визначити, чи доцільно застосовувати наявні інструменти управління в майбутньому, або потрібно розробити інші. Процес управління конкурентоспроможністю підприємства передбачає наявність важелів, за допомогою яких здійснюється вплив на складові конкурентоспроможності. Шляхом конструктивного впливу на такі складові досягається підвищення показників конкурентоспроможності, забезпечується стабільність формування конкурентних переваг. Важливим питанням є те, як саме керівники підприємств можуть об'єктивно оцінити дієвість вживаних управлінських заходів.